

*Елена ЛЕТИСІЯ МІКУСІНСЬКА,
Надзвичайна й Повноважна Амбасадорка
Республіки Аргентина в Україні*

АЛЬЯНС КРИЗЬ ВІХИ ІСТОРІЇ

– Пані Амбасадорко, які аспекти професійної діяльності надихають Вас найбільше? Та які Ваші головні пріоритети на посаді?

– Я – кар’єрна дипломатка, працюю в цій царині понад три десятиліття, тож мала нагоду побувати на дипломатичній службі в багатьох країнах.

Дипломат проживає багато життів протягом одного, кожне призначення за кордоном відкриває нові можливості налагоджувати зв’язки, сприяти розгортанню ініціатив і взаємодій із різними важливими діячами під час виконання доручень.

Наразі моїми пріоритетами як Амбасадорки Аргентини в Україні є посилення двосторонніх зв’язків задля зближення Аргентини й України, пошук цікавих для обох сторін можливостей, вивчення нових варіантів стратегічних альянсів, а також зміцнення наших відносин, які було започатковано ще в 1890-х роках. Слід зауважити, що Аргентина з 1895-го протягом кількох років займала перше місце поміж світових економік за рівнем ВВП, а згодом – до 1930 року. Аргентина входила до п’ятірки найкращих економік у всьому світі.

Мені вдалося добре інтегруватися в українське суспільство, утілюючи тут численні цікаві проекти. Відколи я очолила дипломатичну місію у квітні 2019 року, вивчаю нові сфери для поглиблення вже наявних між нами спорідненостей і нетерпляче сподіваюся на розвиток співпраці у багатьох сферах.

– Які обставини й ситуації найбільше вплинули на формування фахового аспекту Вашої особистості?

– Завжди була в захваті від великих історичних епосів, оскільки здавна до дипломатичних відносин залучали філософів, політиків і монархів, які боролися за збереження стабільності зі сусідніми державами, уникаючи конфронтацій.

Мою фахову історію важко відокремити від життєвих обставин, які тут мали величезний вплив. З раннього віку мені довелося адаптуватися до життя в різних країнах, супроводжуючи маму під час її роботи як наукової дослідниці в Лондоні та Парижі. Власне, саме прагнення до майбутньої професії мені опосередковано навіяла моя мати, жінка високого розуму й широкої ерудиції. Після Другої світової війни вона емігрувала в Аргентину разом із моїм батьком, який народився в Кракові й був кар'єрним офіцером. Під час війни, коли йому було 26, мого батька взяли в полон і три роки утримували у фортеці в німецькому місті Кольдїц разом із французькими, британськими й бельгійськими офіцерами. З іншого боку, мою матір, яка народилась у Львові, депортували до Сибіру, щойно та закінчила лицей Сестер Нотр-Даму у Франції.

Після закінчення університету я вирішила подати документи на щорічний конкурс в Інститут зовнішньої служби Аргентинської Республіки (ISEN) у Буенос-Айресі – заклад рівня післядипломної освіти, створений п'ятдесят сім років тому, який функціонує під егідою Міністерства закордонних справ. Навчання в цьому інституті є обов'язковим кроком для початку дипломатичної кар'єри в Аргентині; туди щорічно проводять надзвичайно жорсткий і прозорий відбір із квотою від 20 до 30 абітурієнтів. До того ж серед обов'язкових вимог – вища освіта й володіння кількома мовами. Процес навчання складається з трьох семестрів теоретичної підготовки й одного семестру практики за фахом.

– Які події найяскравіше закарбувались у Вашій пам'яті за період перебування в Україні?

– Я вже понад рік живу в Україні, і зі свого першого дня тут намагаюся розвинути потужну присутність Аргентини в тих сферах, де ми можемо позмагатися з провідними країнами світу.

Тепер аргентинський мальбек є найбільш культивованим сортом у моїй країні та найкраще презентує місцевий колорит. На його частку припадає 38,6% червоних сортів і 22,39% усіх сортів загалом, що робить його провідним сортом винограду Аргентини.

Як відомо з історії, 17 квітня 1853 року французький виноградар Мішель Еме Пуже очолив першу сільськогосподарську школу в Аргентині під назвою «Quinta Normal de Agricultura» задля поширення французького винограду на простори нашої прекрасної провінції Мендоса. За деякими даними, перший виноградник мальбека з'явився 1865 року в Панкегуа (нині район міста Лас-Герас), на північ од міста Мендоса. Щороку 17 квітня від 2011-го на честь Пуже відзначають Всесвітній день мальбека – глобальну ініціативу «Wines of Argentina».

Немає сумнівів, що Аргентина є синонімом мальбека, адже країну безпосередньо асоціюють із цим сортом, який за останні двадцять років

«благословив» виноробну промисловість своїм «сильним характером». Аргентина є провідною країною за оброблюваною площею виноградників мальбека, яка сягає понад 44 тис. га, тоді як відповідні площі складають 6 тис. га в Чилі та 5300 га у Франції.

Аргентинський мальбек можна знайти в українських готелях, ресторанах та супермаркетах, що дає можливість отримувати прибуток у відповідних галузях української економіки.

У квітні 2019 року ми вперше в історії організували в Україні «Тиждень мальбека» у форматі майстер-класів, які провів аргентинський сомельє Еміліано Стратіко – послідовник й учень знаменитого британського винного експерта Стівена Спур'є, випускник усесвітньо знаного 4-рівневого курсу «WSET» у Лондоні та професор цього ж курсу в Бордо. Його прийняли до ексклюзивного кола «Master of Wine», що передбачає наявність кваліфікації, яка відповідає найвищим стандартам фахових знань для сомельє. Пан Стратіко є другим аргентинцем, хто здобув таку почесну відзнаку.

Уперше презентацію аргентинського мальбека було проведено спільно з Асоціацією сомельє України й численними ресторанами: «Веранда», «Аргентина Гриль» та «Ранчо Ель Гаучо». Також провели майстер-клас у спеціалізованому магазині «Good Wine». Близько 180 учасників узяли участь у цих заходах, зокрема представники аргентинських виноробень, супермаркетів, ресторанів, підприємці, сомельє та спеціалізовані ЗМІ. Так українському

«Кубок Посла Аргентини» з поло – церемонія нагородження

Argentine Ambassador's Polo Cup – award ceremony

ринкові представили численні марки аргентинських вин. У травні 2020 року було організовано відеоконференцію про останні тенденції у виробництві аргентинського мальбека та новинки цього сорту.

До речі, у липні 2020 року, уже другий рік поспіль, аргентинська виноробня здобула першість у рейтингу «Найкращі виноградники світу», куди ввійшли 1200 виноробних заводів із 18 країн.

У межах спортивної дипломатії та Днів Аргентини в Києві у вересні 2019 року – уперше в історії України – я організувала показовий матч із поло на «Кубку Посла Аргентини», який відбувся неподалік від Києва в спортивному клубі «Equides Club», його відвідали понад 1200 шановних гостей і глядачів. Генеральна дирекція з обслуговування іноземних представництв була однією зі спонсорок цього ексклюзивного заходу. Поло – вид спорту, історія розвитку якого налічує понад 2000 років і є чудовим прикладом того, як спортивна дипломатія здатна зближувати країни. Упродовж останніх 15 років Аргентина втримує світову першість у цьому виді спорту.

Завдяки «Кубку Посла Аргентини» Київ приєднався до кола європейських міст, де такі заходи відбуваються щорічно влітку за участі аргентинських спортсменів, зокрема в Іспанії, Великій Британії, Франції. Андрій Білий, український бізнесмен і президент Кінної федерації Київщини, заснував Федерацію поло України. А в грудні 2019 року під час зустрічі Міжнародної федерації поло в Буенос-Айресі завдяки цьому спорту Україна приєдналася до Міжнародної федерації поло, яка об'єднує 86 країн світу. Крім того, між Українською федерацією поло й Аргентинською асоціацією поло було підписано угоду про співпрацю. Цей вид спорту створює платформу для вивчення нових підприємницьких можливостей. Поло – сектор з обігом у понад мільярд доларів, який залучає багато різних галузей економічної діяльності. Сам показовий матч є можливістю створювати та просувати бізнес на місцевому й міжнародному рівнях, оскільки об'єднує та дає змогу підтримувати контакти зі знайомими представниками ділової спільноти, які є почесними гостями «Кубка», зокрема й зі власниками великих компаній, меценатами поло. Невдовзі в Україні відкрили «Школу поло», що дає змогу розширити знання й практичні навички із цього виду спорту на місцевому рівні.

Усесвітній день мальбека – 2019. Презентація у школі сомельє «Майстер-клас», 24 квітня 2019 року

Malbec World Day 2019. Presentation at the school of sommeliers Master Class, 24 April 2019

Візит аргентинського вірусолога Пабло Гольдшміда. Одеса, листопад 2019 року

Visit of Argentine virologist Pablo Holschmidt. Odessa, November 2019

30 червня 2020 року було проведено онлайн-зустріч «Зводячи мости між нашими країнами, Аргентиною та Україною», присвячена ІТ-сектору. Я мала честь стати модераторкою цієї зустрічі, а Міністерство цифрової трансформації України та Європейська бізнес-асоціація взяли участь як співорганізатори.

Крім того, до заходу було долучено асоціації інформаційних технологій, університети, торгово-промислові палати, галузеві об'єднання й більш ніж 40 представників приватного сектору. Зустріч посилила позитивну динаміку двосторонньої співпраці в цій сфері.

У листопаді минулого року в низці вищих навчальних закладів України, що спеціалізуються на дослідженнях у галузях біотехнології та молекулярної біології, проведено серію конференцій. Зазначені конференції провели в Національному університеті імені Івана Франка, у Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького, в Інституті молекулярної біології та генетики НАН України, у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка, в Інституті мікробіології та вірусології імені Д.К. Заболотного, в Олександрівській клінічній лікарні міста Києва, в Одеському національному університеті імені І.І. Мечникова, у Національному технічному університеті «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Ці конференції стали ще одним кроком у співпраці з українськими вищими навчальними закладами й дали можливість для взаємного обміну знаннями й технологіями.

– 21 листопада 2019 року між урядами України й Аргентини було підписано протокол про внесення змін до угоди щодо скасування віз, у якому передбачено збільшення терміну перебування без віз на територіях держав до 90 днів. На Ваш погляд, які перспективи це відкриває для обох країн?

– Підписання згаданого міждержавного протоколу дає змогу подовжити період безвізового перебування до 90 днів протягом 180 днів аргентинцям та українцям в Україні й Аргентині відповідно – з туристичною метою та без можливості працювати.

Такий здобуток у двосторонніх відносинах є надзвичайно важливим для розвитку туризму й ділової взаємодії. Завдяки цьому, а також проведенню заходів із промоції туризму, у 2019 році туристичний обмін між Аргентиною та Україною зріс на 30%.

– Вочевидь, наші країни налагодили тісні культурні й економічні зв'язки. Чи рівень двосторонньої співпраці між Аргентиною та Україною нині задовільний? Як його можна покращити? Які найперспективніші сфери нашого партнерства?

– Передусім треба відзначити прогрес у розвитку наших відносин у політично-парламентському вимірі: у березні 2020 року було сформовано парламентську групу Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків з Аргентинською Республікою. Упевнена, що це допоможе нашим країнам стати ще ближчими.

Щодо економічного аспекту: Аргентина znana за свої новачії у виробництві сільськогосподарської техніки. Аргентинська техніка представлена на українському ринку. Ми постачаємо обприскувачі, зерносушарки, техніку для роботи з умістищами, в яких зберігають зерно, і запчастини для сільськогосподарських машин. Уся ця сукупність засобів і знарядь праці, за правильного використання, дає змогу підвищити продуктивність галузі.

Ми бачимо великі досягнення та подальший потенціал для розвитку поставок яловичини й свинини, сільськогосподарської техніки, програмного забезпечення для здійснення прямого посіву й точного землеробства, інокулянтів, мікродобрив і засобів захисту рослин, а також співпраці в деяких агросекторах.

Пластикові посудини для зберігання зерна було винайдено в Аргентині. Ідеться про силосні мішки – поліуретанові вмістилища низької щільності, спосіб низькозатратний, але надійний. Після того як використання цього способу стало звичайною практикою для аргентинських фермерів, такі посудини стали експортувати до Бразилії, Іспанії, США, Франції, Індії та України.

Крім того, клонування коней і постачання всього необхідного для полювання є важливим комерційним складником для подальшої співпраці. Аргентина, зокрема, зацікавлена в посиленні співпраці у вирощуванні великої рогатої худоби, а також у галузях екологічного, пригодницького й винного туризму.

У травні 2019 року 15 аргентинських підприємців з провінції Буенос-Айрес відвідали Україну. Спільно з українськими підприємцями вони взяли участь у круглому столі в Торгово-промисловій палаті України, під час якого було визначено декілька спільних проєктів, що вже перебувають на стадії розглядання.

Важливо зауважити про співпрацю в царині культури, освіти й науки. Ми тісно співпрацюємо з Національним технічним університетом «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», Київським національним університетом театру, кіно і телебачення імені І. Карпенка-Карого, Київським національним університетом імені Тараса Шевченка та Київським національним лінгвістичним університетом. Спільно з КНУТКіТ імені І. Карпенка-Карого й Національною музичною академією України імені П.І. Чайковського ми організували заходи, присвячені кінематографу. Аргентинські стрічки та кінорежисери стали лауреатами Київського міжнародного кінофестивалю «Молодість».

У травні 2019 року знаний аргентинський композитор Естебан Бензекрі спільно з аргентинським диригентом Пабло Боджіано, популярним аргентинським кларнетистом Маріано Реєм і Львівською національною філармонією записали диск для міжнародного музичного лейбла «Naxos».

А вже в грудні 2019 року в Колонній залі імені Миколи Лисенка Національної філармонії України було проведено концерт Маріано Рея та Національного президентського оркестру України.

Із квітня 2020 року ми запропонували новий формат для наших традиційних уроків танго й фольклору – відтак їх проводять за допомогою платформи для відеоконференцій «ZOOM» – і запросили до співпраці відомих аргентинських хореографів і танцівників Ніколаса Корреа та Роміну Гарсію Флеурі, керівників компанії «Malambo al 2x4», які, крім того, презентували такі аргентинські фольклорні танці, як чамаме й маламбо.

Торгово-промислові палати Аргентини й України уклали Меморандум про взаєморозуміння 11 вересня цього року.

Угода передбачає, що обидві палати здійснюють рекламні заходи та промоції, які сприяють «розвитку економічних відносин між Аргентиною та Україною». Також під час зустрічі представники обговорили стан комерційного обміну між двома країнами й можливість розвитку двосторонніх відносин.

15 вересня ми організували онлайн-конференцію, присвячену 121-й річниці від дня народження нашого видатного письменника, – «Твори та історії Хорхе Луїса Борхеса», під час якої з доповіддю виступила професорка Марія Кодама, дружина письменника та президентка Міжнародного фонду Хорхе Луїса Борхеса. Уперше ми мали честь долучитися до ексклюзивної презентації професорки спільно з Київським національним університетом імені Тараса Шевченка, Київським національним лінгвіс-

тичним університетом, Київським університетом імені Бориса Грінченка, Національним технічним університетом України імені Ігоря Сікорського, Харківським національним університетом імені В.Н. Каразіна, Одеським національним університетом імені І.І. Мечникова та Львівським національним університетом імені Івана Франка, а також представниками Львівського форуму видавців. Учасники онлайн-конференції дізналися про історію, пов'язану із життям й особистістю всесвітньо відомого письменника. Такі події надзвичайно важливі для поширення творів аргентинських письменників та відкриття їх літературної величі для українських читачів.

– Як у Вашій країні від початку реагували на пандемію? Чи є в цьому контексті точки дотику між Аргентиною та Україною? Які економічні виклики можуть чекати на нас попереду?

– З 20 березня в Аргентині чинний стан «соціальної, профілактичної та примусової самоізоляції», адже охорона здоров'я громадян – надважливе зобов'язання будь-якої держави.

Утім запровадження надзвичайно суворого карантину в усьому світі призвело до виникнення нових проблем у захисті нашого суспільства. Завдяки широкій співпраці з органами української влади й тій роботі, яку наше посольство виконує спільно з консулом, нам удалося адекватно відреагувати на ситуацію. Ми відчуваємо сильну підтримку з боку України, яка завжди підставляла своє плече в найважчі моменти.

Візит аргентинського композитора Еміліо Каудерера та концерт у Київському національному університеті театру, кіно і телебачення імені Івана Карпенка-Карого

Visit of Argentine composer Emilio Kauderer and the concert at Kyiv National I. K. Karpenko-Karyi Theatre, Cinema, and Television University

COVID-19 створив у світовій економіці по-справжньому безпрецедентну ситуацію, яка ставить перед нами складні виклики й водночас пропонує нові можливості. Це становище можна охарактеризувати як зміну парадигми в способах сприяння торгівлі під час і після пандемії. Серед головних перспектив – просування потужного сектору економіки знань Аргентини, що стало другим за величиною експортним товаром з Аргентини. У зазначеній царині ми з Україною багаті в чому схожі й маємо чимало напрямів співпраці, а також досвідчених експертів і креативних інновацій.

– *Багатогранну взаємодію між нашими країнами, безперечно, підкріплено ще й міцними міжособистісними зв'язками. Яку роль у цьому відіграє діаспора?*

– Українці в Аргентині – сьома за величиною українська діаспора у світі та друга – у Південній Америці. Понад двісті тисяч українців іммігрували до Аргентини, а нині майже пів мільйона аргентинців мають українське коріння. Українська діаспора в Аргентині зробила вагомий внесок у розвиток економіки, сільського господарства, промисловості, науки, медицини, політики, музики, мистецтва й культури загалом.

Уже понад 120 років Аргентинська Республіка є другим домом для багатьох українців. Наприклад, у 1898-му до Аргентини прибув пароплав компанії AG «Weser», який привіз іммігрантів із Хмельниччини.

На сьогодні в Аргентині проживає майже 470 тис. українців та їхніх нащадків четвертого покоління. Це повністю інтегрована в аргентинське суспільство спільнота, яка водночас зберігає свої національні риси: мову, культуру та звичаї.

Українська громада напрочуд активна в культурній і діловій сферах. Найбільше українців іммігрувало до провінції Місьйонес, розташованої на північному сході Аргентини. Саме там багато аргентинців українського походження присвятили себе вирощуванню традиційного чаю мате, флагманського продукту Аргентини. Тепер вони – одні з найважливіших представників цього сектору економіки в країні.

Задля відображення всієї глибини відносин між обома державами, із січня 2020 року виходить щомісячний інформаційний бюлетень іспанською та українською мовами з назвою «У пошуках мого коріння», у якому вміщено відомості про життя відомих аргентинців українського походження, нащадків видатних аргентинських діячів, коріння яких сягають території сучасної України. Видання охоплює історії всіх тих, хто виявив зацікавлення в цій ініціативі й відчуває зв'язок з Україною через власне коріння – як членів різних асоціацій української громади в Аргентині, так і тих, хто завдяки проведеному дослідженню дізнався про свою історію та забажав розповісти її. Публікація є всеохопною та інклюзивною, до неї долучаються представники різних регіонів, спеціальностей і релігійних конфесій.

Національний день Аргентини. Конкурс дитячих малюнків

National Day of Argentina. Children's drawing contest

Інформаційний бюлетень, який є результатом моїх тривалих розвідок і пошуків, спричинив неабиякий інтерес. Нещодавно було опубліковано сьомий випуск за липень 2020 року. Усі інтерв'ю доступні на офіційному сайті Посольства Аргентини в Україні.

– Апелюючи до економічного аспекту, на Вашу думку, чи залишиться структура експорту-імпорту незмінною у 2020 році між нашими країнами й у світі загалом? Чим це може бути зумовлено?

– Беручи до уваги схожість між Україною та Аргентиною, гадаю, що слід заохочувати компанії в наших країнах до оперативного зв'язку, до генерування можливостей для бізнесу й нових ринків шляхом створення архітектур системних зв'язків і надбання спільного продуктивного досвіду. Поміж цілей – просування стратегічних альянсів із використанням логістичних можливостей і доступу до ринків регіону. Зіткнувшись зі структурою простих операцій із купівлі й продажу товарів і послуг, я схильна дедалі більше застосовувати концепцію створення міжнародного бізнесу.

Що ж до двосторонніх економічних відносин між Аргентиною та Україною, слід провести аналіз, який висвітлює не лише експорт та імпорт, а й створення справжнього спільного міжнародного бізнесу, що дає змогу здобути позитивні результати для обох країн.

2020 рік дуже особливий у всьому світі через вплив пандемії COVID-19. Однак ми виявили підвищення інтересу до деяких галузей.

Двосторонній товарообіг між Аргентиною та Україною у 2019 році перевищив 61 млн дол. США. Відбувся приріст на 70% у фармацевтиці, на 50% у хімічній продукції, на 20% у винному секторі та на 8% у перевезенні риб і молюсків.

За перші п'ять місяців 2020 року двосторонній товарообіг перевищив 24,6 млн дол. США. Водночас на 66% збільшився обіг фармацевтичних препаратів, на 20% – фруктів і горіхів, на 12% – вина.

Хоч на перший погляд ми можемо здаватися конкурентами, насправді наші економіки мають усі умови для того, щоби доповнювати одна одну. Значна частина двосторонньої торгівлі – продукти, які через географічні чи кліматичні умови не трапляються в тій чи іншій країні, як-от риба й молюски. Крім того, унаслідок розташування наших країн у різних півкулях сезони вирощування та збирання тих чи інших продуктів зазвичай не збігаються, як у випадку з фруктами.

Аргентинські виробники сільськогосподарської техніки активізували процес оцифрування, аби покращити виробничі системи задля створення нових конструкцій машин і процесів. У цьому контексті сільськогосподарська техніка має сприяти виробництву їжі раціональним, стійким способом та в достатній кількості. Ці технології відіграють важливу роль в адаптації сільського господарства до змін клімату й боротьбі проти нього.

Слід зауважити, що високі технології – це сфера, у якій Аргентина має особливі досягнення поміж інших п'яти країн світу завдяки компаніям-виробникам супутників. Прикладом є нещодавній запуск супутника «SAOCOM 1B» 30 серпня 2020 року.

Аргентинська технологічна компанія «INVAP» займається проектуванням та будівництвом складних технологічних систем, її історія перебування на національному ринку сягає більш ніж сорока років, із них майже тридцять – на міжнародній арені. Місія компанії – розвиток передових технологій у різних галузях промисловості, науки та прикладних досліджень, створення «технологічних пакетів» із високою доданою вартістю як для задоволення національних потреб, так і для виходу на зовнішні ринки шляхом експорту.

Основну діяльність компанії зосереджено на ядерних і промислових технологіях, сфері космосу, управління й оборони, альтернативних джерелах енергії. Серед досягнень – проектування та виготовлення кількох дослідницьких і виробничих реакторів радіоізотопів у різних частинах світу, супутників із низькою орбітою для наземного спостереження, різних промислових заводів, радіолокаційних систем і центрів променевої терапії.

На місцевому рівні «INVAP» плідно співпрацює з Національною комісією з атомної енергії та Національною комісією з космічної діяльності, спільно втілюючи в життя масштабні проекти. На міжнародному рівні

компанія підтримує тісні зв'язки з низкою організацій, як-от Північно-американське космічне агентство, Міжнародне агентство з атомної енергії, Австралійська організація ядерної науки й технологій та Управління з атомної енергії Єгипту.

85% співробітників компанії – вузькоспеціалізовані професіонали та інженери, організовані в динамічні структури, що полегшує адаптацію робочих груп до різних проектів.

«INVAP» відповідає стандартам ISO 9001:2008 (Управління якістю) та ISO 14001:2004 (Управління навколишнім середовищем).

– Наші країни плідно співпрацюють щодо вивчення й використання ресурсів Антарктики, і з 1995 року спеціалізовані установи Аргентини надають постійну допомогу в забезпеченні засобів існування української антарктичної станції «Академік Вернадський». Чи є дослідження Антарктики перспективною сферою співпраці між Україною та Аргентиною?

– Як відомо, 2008 року між Аргентиною та Україною укладено Угоду про наукову, технологічну та логістичну співпрацю між Національним управлінням Антарктики Міністерства закордонних справ, міжнародної торгівлі та культури Аргентинської Республіки й Національним антарктичним науковим центром Міністерства освіти та науки України.

Упродовж 19–26 лютого 2020 року, у межах 3-го раунду спільних інспекцій Договору про Антарктику, аргентинсько-чилійська команда оглянула українську базу «Академік Вернадський». Остаточний звіт буде представлено на 43-й Консультативній нараді Договору про Антарктику.

– Світ нового століття став надзвичайно глобалізованим; водночас держави мають низку унікальних внутрішніх проблем, що потребують негайного розв'язання. Які виклики й перешкоди нині долають у напрямках зовнішньої та внутрішньої політики Аргентини? Чи здатна країна ефективно боротись із цими проблемами й чи було вжито необхідних заходів?

– Пандемія COVID-19 є для сучасності безпрецедентним викликом міжнародного рівня. Це стрес-тест для всіх країн світу – і ми зіткнулись із цією ситуацією, не маючи змоги порівняти її з якоюсь із недавньої історії.

Пандемія змінить пріоритети держав на глобальному рівні. Філософ Михайло Мінаков, який навчався в Запоріжжі та Києві, досліджує концепцію біополітики й наголошує, що незабаром охорона здоров'я набуде так само важливого значення, як оборона чи освіта.

Аргентина є однією з найважливіших експортерок знань, адже аргентинські вчені й дослідники здобули світове визнання. Я хотіла б виокремити трьох аргентинців – лауреатів Нобелівської премії.

Науковці Аргентини п'ять разів ставали лауреатами Нобелівської премії з 1905 року, а б хотіла виокремити трьох. У 1947 році це був Бернардо Альберто Усай – аргентинський медик і фармацевт, який визначив роль

гормонів передньої частки гіпофізу в метаболізмі глюкози й став першим латиноамериканцем, який отримав таку премію в галузі науки. Луїс Федеріко Лелуар – аргентинський лікар, біохімік і фармацевт, – у 1970 році отримав зазначену премію з хімії за відкриття першого цукрового нуклеотиду й дослідження його функцій у перетворенні цукру та в біосинтезі складних вуглеводів. І насамкінець – Сезар Мільштейн, аргентинський хімік, – лауреат Нобелівської премії з медицини в 1984 році за відкриття принципу продукування моноклональних антитіл, які використовують для діагностування та лікування онкологічних, ревматологічних, деяких неврологічних захворювань, а також хвороб органів дихання. До речі, Мільштейн походив із родини емігрантів – вихідців з України. Серед решти двох аргентинців, які отримали Нобелівську премію миру, – Карлос Сааведра Ламас і Адольфо Перес Есківель.

Якість людських ресурсів та високий рівень освіти – характеристики, які допомагають нам адаптуватися до нестабільного міжнародного контексту.

– *Які пам'ятки архітектури України вразили Вас найбільше? Які незабутні місця країни Ви вже відвідали?*

– Усі вони – цінна й надзвичайно цікава культурна спадщина. Я мала нагоду побувати в Харкові, Одесі, Запоріжжі та Львові.

На те, щоби пізнати Київ, знадобилося чимало часу. Це чудове місто. З кожною новою прогулянкою чи відвідинами розкривається дедалі більше скарбів історичної столиці. Контраст деяких районів дає можливість споглядати величну красу міста, багатого на пам'ятки, чудові споруди під надзвичайними золотими банями та інші яскраві архітектурні цікавинки.

Ми пишаємося тим, що в Аргентині народилась і мешкає Марія Шейоніна, єдина онука та спадкоємиця архітектора Миколи Шейоніна, який на початку ХХ століття працював у Києві й спроектував велику кількість споруд, зокрема будівлю Військового лицю ім. Івана Богуна на бульварі Лесі Українки. Інші відомі споруди його авторства, які пережили війну й німецьку окупацію – середня школа № 25 на вул. Володимирській і Театр опери та балету для дітей і юнацтва на Подолі, раніше знаний як «Харчовик», що був будинком культури профспілкового об'єднання.

Крім того, я відвідала чимало українських університетів, галузевих виставок, де оцінюють динаміку економічних і комерційних зв'язків між нашими країнами.

Мені випала нагода насолоджуватися буколічними краєвидами Яремчого, де колись мали будинок моєї прабабусі й прадід по маминій лінії. Моя мати завжди згадувала літні канікули в сімейному домі на березі річки та прогулянки на природі.

Окремо маю наголосити на чарівності й унікальності таких архітектурних пам'яток, як Одеський національний академічний театр опери та

балету та Львівський національний академічний театр опери та балету ім. Соломії Крушельницької.

Що ж до Львова: я знала це місто ще задовго до того, як почала свою місію на посаді Амбасадорки в Україні, багато поколінь моєї сім'ї походить звідти.

Торік я відвідала один львівський вищий навчальний заклад, у якому навчався юриспруденції мій дідусь Тадео Борковскі, котрий згодом став військовим суддею. Також побувала в легендарному готелі «Жорж», у якому святкувала випускний моя мама, коли закінчила навчання в тогочасному ліцеї Сестер Нотр-Даму – нині це спеціалізована школа з вивченням німецької мови.

Мій досвід мандрівок Україною є багатим та емоційно насиченим, адже крім того, що мені вдається насолоджуватися вашою країною, я ще й збираю згадки про минуле своєї родини.

– Нам відомо, що Аргентина відновить експорт яловичини в Україну, чи можете Ви розповісти нам про цей процес?

– Після попереднього закриття українського ринку для імпорту аргентинської яловичини протягом року тривали переговори з українською владою про відновлення постачання м'яса великої рогатої худоби. Над цим спільно працювали Посольство Аргентини в Україні, Національна служба охорони здоров'я та якості агропродовольчих товарів (SENASA), Міністерство сільського господарства, тваринництва й рибальства та МЗС Аргентини.

12 серпня 2020 року було проведено відеоконференцію за участю представників влади та фахівців із питань охорони здоров'я, а також посольств наших країн. Сторони досягнули прогресу й остаточно домовилися про впровадження медичного сертифіката, який контролює якість аргентинської яловичини, експортованої в Україну.

Зрештою, 1 вересня 2020 року заступник директора Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів Ольга Шевченко представила стандартизований оригінал сертифіката, що завершує цей тривалий процес.

Відтак експортувати м'ясо великої рогатої худоби в Україну зможуть усі аргентинські виробники яловичини, які мають дозвіл на експорт до Європейського Союзу (ЄС), разом із перевіреними та санкціонованими у 2009 році Українською санітарною службою. Україна стала однією зі 120 світових ринків, відкритих для вищого сорту аргентинської яловичини.